

θῆς καὶ τοῦτον κάκεινον τὸν αἰῶνα, ἕξὸν ἀμφοτέρους κερδα-  
 ναι, εἰ βούλοιο. Ὅτι δὲ καὶ τὰ ἐνθάδε κερδαίνουσιν οἱ Χριστῶ  
 ζῶντες, διδάσκει Παῦλος λέγων· « Ἐγὼ δὲ ὑμῶν φείδομαι. »  
 Καὶ πάλιν· « Τοῦτο δὲ λέγω πρὸς τὸ ὑμῖν συμφέρον. » Ὅρῳ  
 55 <τοίνυν, ὦ Θεόδωρε>, ὅτι καὶ ἐνταῦθα τοῦ γεγαμηκότος ἀνώ-  
 τερος ὁ τὰ τοῦ Κυρίου μεριμνῶν; Οὐκ ἔστιν ἀπελθόντα ἐκεῖ  
 μετανοῆσαι. Οὐδεὶς ἀθλητῆς, ἐπειδὴν ἐξέλθῃ τὸ στάδιον καὶ  
 διαλυθῆ τὸ θέατρον, πάλιν δύναται ἀναπαλαίειν [ἢ ἀγωνί-  
 σασθαι]. Ταῦτα ἀεὶ λογίζου καὶ τὴν δξείαν τοῦ πονηροῦ  
 60 μάχαιραν συντρίψεις δι' ἧς πολλοὺς ἀναιρεῖ· [αὕτη δὲ ἔστιν  
 ἀπόγνωσις], διότι τοὺς καταβληθέντας ἐκκόπτει τῆς ἐλπίδος.  
 Ἰσχυρὸν τοῦτο τὸ ὄπλον <αὐτοῦ> καὶ τοὺς ἀλόντας ἑτέρως οὐ  
 κατέχει ἀλλ' ἢ τούτῳ δεσμεύων τῷ δεσμῷ, ὃν ἔαν ἐθέλωμεν,  
 θεοῦ χάριτι, διαρρηξαι δυνησόμεθα ταχέως.

6. Οἶδα τὸ μέτρον ἐξελθῶν τῆς ἐπιστολῆς, ἀλλὰ συγγνώμη  
 οὐ γὰρ οὐχ ἑκὼν εἰς τοῦτο προήλθον, ἀλλ' ὑπὸ τῆς λύπης καὶ  
 τῆς ἀγάπης ἀναγκασθεὶς, δι' ἣν καὶ ταύτην ἐβιασάμην ἑμαυ-  
 τὸν γράψαι τὴν ἐπιστολήν, πολλῶν κωλυόντων καὶ λεγόντων·  
 5 « Παῦσαι ματαιοπονῶν καὶ κατὰ πετρῶν<οῖον> σπείρων. »  
 Ταῦτα ἔλεγόν μοι πολλοί. Ἐγὼ δὲ οὐδενὸς ἤκουσα· ἐλπὶς γάρ,